

quest punt de vista i en una discussió general de la Conferència, en el moment en què es tractava dels Centres de Sanitat Rural, el que signa aquestes ratlles va sustentar el criteri que en tot començament d'organització sanitària d'un país determinat, s'havia de començar per donar increment inicial a la formació i organització del Centre Secundari pel fet real de què en els llocs i col·lectivitats on s'han de bastir aquests centres secundaris de sanitat rural, ultra la seva més bona potencialitat econòmica originària, hi concorre un superior gran de cultura general i per extensió sanitària, no sols pel que fa als habitants en general, ans, també, per les condicions personals dels cridats a exercir els càrrecs polítics i administratius. I amb tot i que en el nostre pensar, al nucli elemental d'organització sanitària, ha de concórrer el més petit llogarret, per les condicions intrínseques del mateix i moltes vegades per les dificultats econòmiques generals, els futurs Centres primaris de Sanitat rural, s'han de bastir d'acord exclusivament amb les necessitats locals, tot fent-los exercir en la seva minúscula acció, aquell paper assenyalat en el pla d'organització general sanitària.

D'aquestes consideracions se'n desprèn que, ultra el *dret de control* de les autoritats superiors sanitàries, que s'haurà d'exercir en tots els casos, la facultat d'actuació dintre el programa general sanitari, ha d'atorgar-se en sentit francament localista i en vista de les necessitats peremptòries de cada localitat.

I ja escatit aquest important punt d'orientació inicial, en el qual la Conferència estigué finalment d'acord en les seves apreciacions, proseguim l'estudi dels mitjans de relació o organització pràctica dels serveis i funcions sanitàries. De bell antuvi en senyalarem les directrius generals, car les notes de detall seran objecte dels vinents capítols.

En primer lloc copsen l'atenció dos punts fonamentals i preliminars, que són: *l'estudi de les condicions locals* i *l'elaboració del projecte*, postulats que en les seves deliberacions va concloure i definir la Conferència, precisant algunes i determinades regles d'aquests estudis preliminars indispensables, àdhuc que, per conseqüència, de l'establiment del programa de treball en la realització sanitària. Com hem dit més amunt, en capítols successius i a mida que el desenvolupament de les matèries que foren objecte de les deliberacions

de la Conferència ho requereixi, anirem desgranant les resolucions i recomanacions que aprovà la mateixa per tal que servissin de fonament de la dita organització en els diferents països. Tan sols resta per a declarar en aquests moments que la reunió internacional va examinar minuciosament i acurada tots els caires que ofereix el concepte de la tal organització, sobretot pel que fa al paper dels diferents agrupaments socials interessats en l'estudi, organització, elaboració i execució del programa sanitari, tals com els *Poders públics*, el *Cos mèdic*, les *Institucions* de caràcter social (assegurances de tota mena, i, sobretot de malaltia), i, per fi, les *Institucions privades*, l'objectiu secundari o principal de les quals és la protecció de la salut pública. La Conferència, en les seves recomanacions oficials, va sustentar el criteri que tots els estaments i institucions són útils i necessaris per a la millor eficàcia i economia de l'organització.

D. *Els "standards" mínims*.—És una concepció acceptada per totes les disciplines científiques del món. Sota reserva del respecte i acomodament a les condicions i necessitats locals, determinats serveis i determinats aspectes d'aquests serveis en la realització pràctica del programa sanitari, s'han d'establir normes fixes d'actuació sanitària, per tal que les funcions siguin normalment executades i els problemes siguin fàcilment i ràpidament resoltos. Per això s'ha d'eixir de la base de què els serveis que principalment es refereixen a sanejament públic (política d'aigües potables, llet, altres aliments; tractament de residuals; inspeccions sanitàries diverses, etc.), i el servei estadístic, siguin plantejats d'una manera uniforme i precisa en tots els centres i localitats. D'aquesta concepció utilitària general, se'n desprèn que, també, en certa manera, s'ha d'estandarditzar la qüestió de personal per al desenvolupament de llur peculiar funció encomanada. Per això, la Conferència s'ha ocupat principalment del nombre, repartició i valor tècnica del *personal* i de les *institucions sanitàries*, que també serà objecte d'una detallada descripció en el curs del nostre treball i, sobretot, quan arribem a l'estudi i descripció dels centres de sanitat rural. Mentrestant, consignem que els drets "standards" en alguns objectius esdevindran necessaris i s'hauran d'implantar i perfectament precisar en l'aplicació pràctica.

E. *Objectius*.—Un dels punts més importants de la reunió. Bartarà recordar el fet de la for-